

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento Selectæ

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXX. Salom initia; conjuratio Adoniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

indicare lamentis suis, unius vitam Abfalonis, omnium capiti, qui ejus se causâ in apertum periculum conjecerant, anteferri, ad extremum monere, nisi daret se in conspectum suorum militum, fore, ut eo relicto de alio sibi rege dominoque consulerent, vanasque lugendi causas, in veras nimiumque acerbis converterent. Valuit oratio ad mœstitiâ abstergendâ, reddidit se luci David, regalique cultu resumpto, omnibus fecit suum adeundi, & salutandi copiam. Perduelles quoque in spem veniæ erecti, redierunt ad pristina obsequia. Honestissima nempe victoria est, quâ animi magis prosternuntur, quam corpora; & verum est illud *Taciti*: Ubi satis terrueris, parcendo, rursus irritamenta pacis ostenta. & juxta *Senecam*.

Quæ corrumpi igne, quæ meti gladio jubes,
Aliena credis.

NARRATIO LXX. REGIS SALOMONIS INITIA; CONJURATIO ADONIAE ET EJUS EXITIUM.

3. Reg. cap. 1. & 2. Anno Mundi 3022. Ante Christum 1031.

Ambitio ut est cæca, ita quos occupat, præcipiti perdit impetu; papilionibus similis, quæ lucernæ splendore capti, eam tamdiu circumvolant, donec adustis alis pereant. *Adonias*, filiorum Davidis, quartus natu, fatalem parentis senio

senio & ægritudine decumbentis necessitatem, pre
regnandi ansa arripiens, ausus est sibi sceptrum pa
ternum polliceri, contra quam parens testamentum
caverat, quô *Salomonem* regni hæredem destinabat.
Viderat homo immodicus honoris, fratrem *Abi*
lonem in conatibus audacissimis oppressum; non
ided tamen timidiùs in discrimen non tam coronam
quam capitis se dedit; adeò pertinax est spes, quam
gloriæ cupiditas devoravit. Viginti tum annorum
erat juvenis, & privilegio nascendi, & formæ libe
ralitate, in vulgus commendatus; (*Absalon* enim
& *Amnon*, & *Betsabeæ filius*, etiamnum infans mor
te fuerant sublatis) quare regnum ad se pertinere re
tus, currus sibi, & equites, & servos à pedibus, &
familiam aulicam copiosam adscivit; Davide
ignorante, nec reprehendente, tametsi severitate
eum, *Absalonis* scelera admonere debuissent. Pre
mò omnium, veteri jam pseudopoliticarum ma
chinationum arte, improbis consilijs titulus religi
onis prætenditur; Sacrificium extra urbem *Soly*
mam, simulque regium convivium instituitur: in
vitantur fratres omnes, omisso *Salomone*, dicere
Absaloni similem per omnia fraterculum, & geme
lum ex ovo malo pullum. Regium uterque fac
tuem, malis moribus infecit; uterque corporis
elegantiam & humanitatis genium, pro vitiis
invitamento habuit. Ad epulum etiam belli du
ces convenerant, ut robur accederet sceleri, in
Ioabus, exercitus Davidici princeps, & *abiatbat*, Sa
cerdotum summus, firma conjurationis fulcrum.
Convivij hilaritas jam eò processerat, ut *Adonia*
sibi

inunctus à Pontifice ; Rex ab omnibus salutare-

Non potuit tam in occulto res esse , quin ad eorum pervaderet aures , qui Salomoni studebant ; præsertim Nathanis Prophetæ , quem fidissimum Salomon educatorem & institutorem habuit. Is factionem defert ad Betſabeam ; hæc ad Davidem. Rex , ne quid periculi per moram accerseretur , continuo *Sadoco* Sacerdoti , vatique *Nathani* , & militiæ duci *Banaia* , committit Salomonis filij inaugurationem. Convocatur hinc robur exercitus Salomon mulæ regiæ imponitur , in arcem *Githonem* deducitur , non procul *Rogele* fonte distantem , ubi cum suis Adonias regijs in hortis convivabatur. Ungitur ibi novus Rex , faustisque cum acclamationibus Hierosolymam revectus , in paterno solio cum publica congratulatione collocatur ; Davide præsertim , in lectulo suo , in quo eum senilis infirmitas attinebat , summas DEO grates ob exoptatum successorem memorante.

Terruit hæc fama conjurationis participes , Adoniam præcipuè , qui videns se desertum ab omnibus , infæderis se tabernaculum , quod *Gabaone* religione magna celebrabatur , recipit , asylum apud aram quarit , & reperit. Non sivit tamen ambitiosum pectus quiescere elata cupiditas ; alios & alios excitavit fluctus , donec mergeret. Inflabant animum juvenilem seditionis principes *Ioabus* & *Abiathar* ; ille dolebat summam militiæ præfecturam sibi ereptam , *Amasâ* substitutô ; hic indignè ferebat , pontificatum à se in Sadocum esse translatum ; Adonias præferri sibi Salomonem pati non poterat. Ad novam con-

spirationem addebat animos Davidis è vivis excel-
sus, & infirma, recens electi Regis ætas, fraudique
opportuna. Cum autem vis aperta non succederet,
visum est agere per cuniculos. *Abisag*, relicta Da-
vidis uxor, longè omnium formosissima, & intacta
viro, dudum Adoniæ oculos rapuerat; ea quia cre-
debatur pro dote, coronam regiam in manus am-
bitiosi juvenis illatura, expetitur in conjugem;
nuptiarum consiliatrix Betsabea requiritur; hæc ig-
nara, quid conjurati molirentur, suscipit negotium
tantò libentiùs, quantò cupidior erat pristinas inter
fratres offensiones abstergerendi; accedit Salomonem
filium, aperit desiderium Adoniæ. Advertit Rex
illicò gliscentem sub doloso cinere scintillam, qua-
ne in flammam erumperet, incendium toto regno
sparsuras, opprimendam maturè duxit; autorem se-
ditionis Adoniam manu *Banajæ*, cohortis prætoris
tribuni interficit; *Abiatharem*, quòd curam Arce
divinæ à parente commissam habuisset, supplicio ex-
emptum, rus amandat. Quibus rebus Ioabus au-
ditis, ad sacri Oraculi sedem confugit, aramque
complexus, impunitatem sibi à loci religione pro-
mittit; sed quia virum, regis Majestatis læsio, &
duorum imperatorum *Abneris* & *Amasæ* injusta cædes
ab immunitate asyli excluderat, jussu Regis caput ei
præcidit, qui Adoniam interemit, Banajas, sum-
mum exinde militiæ imperium adeptus.

Non omitam hîc referre, quoniam mentio in-
jecta est Amasæ, qua ratione ab ejus æmulo, Ioabo,
sit sublatus; de Abnere suprà exposuimus. *Brat*
Amasa filius *Abigailis*, (cum Josepho Abigæam su-
prà vocavimus) sororis Davidis; cum Absalon in
suas

suas partes abduxerat, ducemque rebellium copia-
rum constituerat; qui quod validissimam omnium,
tribum Iudæ, Davidi reconciliarat, exauctoratō
Ioabō, destinatus erat supremus regiæ militiæ præ-
fectus. Id Ioabus, tot nominibus de regno Davi-
dico benè meritis, atrocem injuriam interpretatus,
curas in omnem occasionem intendit, Amasæ de
medio tollendi; quod ut securius perficiat, per spe-
ciem amicitiae hominem aggreditur, salutat per-
humaniter venientem obviam: & dum osculum,
amici tesseram animi ferre simulat; altera manu
mentum Amasæ apprehendit; alterâ dolosum pu-
gionem immergit in ilia, nihil admodum timentis;
quo mærore Davidis, non facile est explicare;
quamquam negandum non est, Amasam quoque
perfidiae, quâ ad Absalonem desciverat, poenas de-
disse. Restabat, ut etiam *Semei* maledicentia sup-
plicio vindicaretur, Is quidem vitæ gratiam impe-
trarat à Davide, sed quæ cum eodem exspiravit; ne-
tamen in eo plectendo Salomon suæ magis severita-
tis, quàm clementiæ paternæ, rationem videretur
habuisse, noluit veteri delicto, nisi novô cumulare-
tur, supplicium irrogare. Nec diu fuit, cum *Se-
mei* capitali noxâ iram in se Regis provocavit; pœ-
na namque capitis ei fuerat constituta, si pedem
Hierosolymâ efferret, quippe homo ingenij turbu-
lenti & seditiosi; at is, cum amplas ruri possessiones
haberet, compertō, duos servorum inde profugis-
se, festinavit eos à fuga reprehendere, majore suō,
quàm transfugarum malō; nam violatæ reus custo-
diæ, mox in vincula & supplicium raptus, contu-
meliosæ in Davidem linguæ, manusque, poenas pe-
pendit.

pendit. Hunc in modum sublatis inimicis & regni
turbatoribus, sceptrum Salomon pulcherrimè ita-
bilivit, gubernationem à justitia, *qua thronus firma-*
tur. Prov. 25. exorsus. Comendandus plurimum
à tam æquis auspicijs, quibus gladium justitiæ initi-
avit; cautus scilicet, ne quid nimis vel in ipsa Cle-
mentia. Nam qui parcit sceleratis, bonos ita per-
ditum; & damnat innocentes, qui nocentes ab-
solvit.

NARRATIO LXXI. DAVIDIS EX PEC- CATIS CATENATÆ P O E N Æ.

2. Reg. 12. 13. 14. 15. 16. 18. 19. 20. 21. 24.
Et 3. Reg. c. 2. &c.

Ab Anno Mundi 3000. ad an. antè Ch. 1054. us-
que ad obitum Davidis, id est, ad Ann. M.
3019. ante Ch. 1033.

ARx est mens hominis; unâ oculi portâ me-
lè custoditâ, irrumpit hostis, facilis & exitus
ingressus patet. Quàm prona sit ex uno ca-
su prolapsio in plures, nimis quàm clarum & hor-
rendum paradigma David exhibet. Is, qui ante
fœdam cum adultera consuetudinem, clementia
poterat, Justitiæque exemplum proponi, ostendit
in expugnatione *Rabbathæ*, quàm procul abesse
illa mansuetudinis laude, quâ se prius DEO eximie
probârat. Justitiæ verò integritatem pessimè con-